

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET~~
Egz. Nr 1

Kmdr por. dypl. Witold RYMSZA

ZASADY UŻYCIA SIŁ MARYNARKI
WOJENNEJ. WSPÓLDZIAŁANIE SIŁ
MARYNARKI WOJENNEJ Z WOJSKAMI
ARMII I FRONTU NACIERAJĄCYMI
WZDŁUŻ WYBRZEŻA MORSKIEGO

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Biuletynu Złotych Szablonek

44345

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

JAWNE

~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~
Egz. Nr 1

Kmdr por. dypl. Witold RYMSZA

ZASADY UŻYCIA SIŁ MARYNARKI
WOJENNEJ. WSPÓLDZIAŁANIE SIŁ
MARYNARKI WOJENNEJ Z WOJSKAMI
ARMII I FRONTU NACIERAJĄCYMI
WZDŁUŻ WYBRZEŻA MORSKIEGO

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Biuletynu Złotów Specjalnych

44345

WARSZAWA WRZESIEŃ 1981

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ
ZAKŁAD DZIAŁAŃ DESANTOWYCH

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY SZTUKI OPERACYJNEJ

[Signature]
gen. bryg. Janusz GUMULIŃSKI

Dnia *30. 9* ..... 1981r.

~~SECRET~~

~~SECRET~~ E

Podz nr
PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. RP Nr. 11 poz. 95)
.....
podpis

JAWNE

~~WOJSK LĄDOWYCH AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Dc
- Pakietów
245/010~~

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Tylko dla nauczycieli akademickich
Rok akademicki 1981/82

kmr por dypl. Witold RYMSZA

Konspekt wykładu nt:

ZASADY UŻYCIA SIŁ MARYNARKI WOJENNEJ. WSPÓLDZIAŁANIE SIŁ MW
Z WOJSKAMI ARMII I FRONTU NACIERAJĄCYMI WZDŁUŻ WYBRZEŻA MORSKIEGO.

~~BIBLIOTEKA NAUKOWA ASB WP
Nr 01521
(110)~~

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASB WP
Instytut Nauk o Siłach Zbrojeniowych
4g. wojd.

44345

Plan wykładu

TEMAT: Zasady użycia sił marynarki wojennej. Współdziałanie sił marynarki wojennej z wojskami armii i frontu nacierającymi wzdłuż wybrzeża morskiego.

CEL: 1. Zapoznać słuchaczy pierwszego i trzeciego roku studiów PSOS i KPO -ASG WP z zasadami użycia sił marynarki wojennej oraz właściwościami współdziałania z wojskami armii i frontu nacierającymi wzdłuż wybrzeża morskiego.

CZAS: 1-2 godziny szkolne.

ZAGADNIENIA :

1. Skład, rodzaje sił i środków marynarki wojennej oraz ich przeznaczenie.
2. Struktura organizacyjna oraz zadania zespołów ,jednostek i związków taktycznych marynarki wojennej.
3. Zadania sił marynarki wojennej współdziałających z wojskami armii i frontu nacierającymi wzdłuż wybrzeża morskiego.
4. Siły i środki marynarki wojennej wydzielone do współdziałania z wojskami armii i frontu nacierającymi wzdłuż wybrzeża morskiego.
5. Zasady współdziałania sił marynarki wojennej z wojskami armii i frontu nacierającymi wzdłuż wybrzeża morskiego.
6. Prowadzenie działań bojowych przez siły marynarki wojennej we współdziałaniu z wojskami armii i frontu nacierającymi wzdłuż wybrzeża morskiego.

LITERATURA:

- Regulamin Walki Marynarki Wojennej PRL	Nr 015941
- Vademecum sił i środków MW	Nr 019189
- Działania sił MW w operacjach zaczepnych wojsk lądowych na kierunku nadmorskim	Nr Pf 5590
- Operatiwnoje iskusstwo wojenno-morskogo flota cz. II	Nr pf 19348
- Instrukcja o organizacji współdziałania	Nr Pf 18697
- Myśl wojskowa Nr 3/79	Nr 019581

POMOCE DYDAKTYCZNE:

- schematy, przezrocza.

1. SKŁAD, RODZAJE SIŁ I ŚRODKÓW MARYNARKI WOJENNEJ ORAZ ICH PRZEZNACZENIE .

Marynarka wojenna PRL jest rodzajem Sił Zbrojnych PRL powołanym do obrony interesów socjalistycznej Ojczyzny na morzu. Jest ona związkiem operacyjnym, przeznaczonym do wykonywania określonych zadań operacyjnych, samodzielnie i we współdziałaniu z innymi rodzajami Sił Zbrojnych PRL oraz sojuszniczymi flotami. W skład Marynarki Wojennej PRL wchodzi:

- okręty nawodne;
- lotnictwo morskie;
- okręty podwodne;
- artyleria nadbrzeżna;
- jednostki specjalne i tyłowe oraz służby.

Siły marynarki wojennej są wyposażone w artylerię raketową, lufową oraz broń podwodną. Na korzyść marynarki wojennej może być użyta również broń jądrowa i chemiczna przez współdziałające lub wspierające ją związki innych rodzajów sił zbrojnych i sojuszniczych flot. Okręty nawodne ze względu na charakter zadań oraz szeroki zakres możliwości bojowych stanowią największy ilościowo rodzaj sił marynarki wojennej.

Dzieli się na :

- okręty uderzeniowe - niszczyciele raketowe i klasyczne oraz kutry raketowe, torpedowe i artyleryjskie;
- okręty zwalczania okrętów podwodnych - dozowce, ścigacze kutry patrolowe;
- okręty obrony przeciwlotniczej -- raketowe niszczyciele przeciwlotnicze, okręty dozoru radiolokacyjnego ;
- okręty desantowe - duże, średnie, małe i kutry desantowe;
- trałowce - bazowe, redowe, kutry trałowe i przerywacze zagród minowych;
- okręty specjalnego przeznaczenia - rozpoznawcze, hydrograficzne, sztabowe, szkolne oraz kutry obserwacji przeciwminowej;
- pomocnicze jednostki pływające - transportowce, okręty zaopatrzenia, okręty ratownicze, bazy pływające i remontowe, zbiornikowce, kablowce, szpitale, holowniki, motorówki itp.

Okręty uderzeniowe są przeznaczone do niszczenia okrętów i transportowców nieprzyjaciela artylerią raketową, lufową i torpedami, obiektów brzegowych - artylerią; ponadto do zwalczania celów powietrznych i stawiania zaczepnych zagród minowych.

Okręty ZOP są przeznaczone do poszukiwania i niszczenia okrętów podwodnych nieprzyjaciela torpedami i bombami głębinowymi; ponadto w zależności od posiadanego uzbrojenia zwalczają cele nawodne, powietrzne i brzegowe.

Okręty OPL są przeznaczone do zwalczania celów powietrznych przeciwlotniczą artylerią raketową i lufową oraz naprowadzania na nie lotnictwa myśliwskiego. Mogą one również zwalczać okręty nawodne i podwodne.

Okręty desantowe są przeznaczone do przewozu i wysadzania desantów morskich na nieprzygotowany brzeg nieprzyjaciela oraz niszczenia celów brzegowych artylerią raketową.

Trałowce są przeznaczone do wykrywania i niszczenia min morskich. Mogą być wykorzystane do stawiania obronnych zagród minowych zwalczania okrętów podwodnych oraz ochrony zespołów okrętów i konwojów.

Lotnictwo morskie jest najbardziej manewrowym rodzajem sił marynarki wojennej. W jego skład wchodzi lotnictwo:

- myśliwsko-szturmowe;
- zwalczania okrętów podwodnych;
- rozpoznawcze;
- ratownicze;
- łącznikowe;

Lotnictwo myśliwsko-szturmowe jest przeznaczone do niszczenia okrętów nawodnych, transportowców i obiektów brzegowych raketami, bombami i bronią pokładową. Może być użyte do zwalczania celów powietrznych.

Lotnictwo ZOP jest przeznaczone do poszukiwania okrętów podwodnych za pomocą urządzeń radiolokacyjnych, hydroakustycznych i magnetycznych oraz zwalczania ich bombami głębinowymi i torpedami.

Lotnictwo rozpoznawcze jest przeznaczone do zdobywania danych o nieprzyjacielu. Służy do wykrywania, identyfikacji, śledzenia i wskazywania celów morskich i brzegowych oraz naprowadzania na nie sił uderzeniowych.

Lotnictwo ratownicze JEST przeznaczone do ratowania załóg samolotów i okrętów zniszczonych w wyniku działań bojowych na morzu. Może być także przystosowane do prowadzenia rozpoznania skażeń promieniotwórczych na morzu i wybrzeżu.

Lotnictwo łącznikowe jest przeznaczone do utrzymywania łączności między stanowiskami dowodzenia oraz przewozu osób, poczty i pilnych ładunków.

Okręty podwodne wyróżniają się następującymi zaletami:

- duża autonomiczność i dzielność morską;
- możliwość działań bojowych w dużym oddaleniu od baz;
- możliwość działań bez osłony lotniczej;
- znaczna niezależność od stosunku sił w rejonie działań

bojowych.

Są one wysoce skutecznym rodzajem sił marynarki wojennej, zdolnym do długotrwałych działań bojowych na morzu.

W warunkach płytkiego morza zamkniętego możliwości pełnego wykorzystania ich walorów są znacznie ograniczone. Wchodząc w skład marynarki wojennej okręty podwodne są zdolne do niszczenia torpedami transportowców, okrętów nawodnych i podwodnych nieprzyjaciela, stawiania min, prowadzenia rozpoznania baz i portów oraz wysadzania małych grup dywersyjno-rozpoznawczych.

Artyleria nadbrzeżna jest przeznaczona do obrony wybrzeża i rejonów bazowania sił marynarki wojennej. W zależności od przeznaczenia dzieli się na ruchomą /raketową/ i stałą /lufową/.

Ruchoma artyleria raketowa zwalcza pojedyncze okręty i zespoły okrętów nieprzyjaciela na podejściach do rejonu bazowania lub innych osłanianych obiektów /rejonów/. Może wykonywać zadania samodzielnie lub we współdziałaniu z lotnictwem i okrętami raketowymi.

Artyleria stała zwalcza okręty nieprzyjaciela w zasięgu ognia samodzielnie lub we współdziałaniu z innymi rodzajami sił marynarki wojennej i wojsk lądowych. Może być również użyta w systemie pozycji artyleryjsko-minowej.

Do jednostek specjalnych i służb marynarki wojennej zalicza się:

- oddziały /pododdziały/ rozpoznawcze, przeznaczone do prowadzenia rozpoznania sił nieprzyjaciela oraz morskiego tatur działań wojennych w celu wykrycia i określenia składu, bazowania i ugrupowania nieprzyjacielskich sił uderzeniowych, sił ZOP i innych, ustalenia ich zdolności bojowej, organizacji systemu obrony i wyposażenia rejonu działań bojowych;

- służba obserwacji i łączności ma za zadanie zapewnienia ciągłego dowodzenia siłami marynarki wojennej we wszystkich rodzajach działań bojowych;

- służba hydrograficzna jest przeznaczona do zapewnienia nawigacyjno-hydrograficznego i hydrometeorologicznego zabezpieczenia działań sił marynarki wojennej, a w szczególności do prowadzenia pomiarów, badań i studiów hydrograficznych i hydrometeorologicznych oznakowania nawigacyjnego, zaopatrywania w sprzęt nawigacyjno-hydrograficzny, mapy i pomoce nawigacyjne.

- służby techniczne i zaopatrzeniowe są przeznaczone do zapewnienia gotowości bojowej sił marynarki wojennej w zakresie technicznym i materiałowym.

2. STRUKTURA ORGANIZACYJNA ORAZ ZADANIA ODDZIAŁÓW I ZWIĄZKÓW TAKTYCZNYCH SIŁ MARYNARKI WOJENNEJ.

Dowództwu marynarki wojennej podlegają następujące związki taktyczne i jednostki :

- flotylla okrętów ;
- dwie flotylle obrony wybrzeża;
- morska brygada okrętów pogranicza;
- dywizjon okrętów ratowniczych ;
- oddział zabezpieczenia hydrograficznego;
- pułk rozpoznania radioelektronicznego ;
- pułk łączności;
- pułk zabezpieczenia;
- oddział zabezpieczenia ;
- baza techniczna i składnice;
- pułk lotnictwa myśliwsko-szturmowego;
- eskadry lotnictwa rozpoznawczego , ratowniczego i łącznikowego ;
- Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej;
- Centrum Szkolenia Specjalistów Marynarki Wojennej;
- Ośrodek Szkolenia Nurków i Płetwonurków;
- Węzeł Łączności Dowództwa Marynarki Wojennej.

Flotylla okrętów w składzie dwóch dywizjonów kutrów raketowo-torpedowych, dywizjonu okrętów podwodnych , grupy okrętów hydrograficznych i dywizjonu płetwonurków bojowych jest uderzeniowym związkiem taktycznym przeznaczonym:

- w okresie pokoju - do pełnienia służby bojowej;

- w okresie wojny - do działań zaczepnych i obronnych w walce o panowanie w określonym akwenie morza, samodzielnie lub we współdziałaniu z lotnictwem, w układzie wewnętrznym i międzysojuszniczym.

Jej podstawowym zadaniem jest niszczenie okrętów nawodnych i podwodnych nieprzyjaciela we współdziałaniu z okrętowymi grupami poszukująco-uderzeniowymi i lotnictwem.

Flotylla obrony wybrzeża jako związek taktyczny marynarki wojennej jest przeznaczona do obrony swojej strefy odpowiedzialności oraz do zabezpieczenia bazowania i rozwinięcia zasadniczych sił marynarki wojennej, a także do zapewnienia wszystkich rodzajów obrony i zapewnienia bezpieczeństwa i reżimów pływania okrętów i statków na torach wodnych, redach i w portach.

Swoje podstawowe zadania flotylla wykonuje we współdziałaniu z częścią sił KOPK, sąsiednimi flotyllami /bazami morskimi /, nadmorskimi brygadami WOP i wydzielonymi siłami FB ZSRR i LM NRD.

Do głównych zadań flotylli obrony wybrzeża zalicza się:

- poszukiwanie i zwalczanie okrętów podwodnych nieprzyjaciela;
- eskortowanie konwojów i zespołów desantowych;
- punktowa obrona przeciwlotniczą obiektów brzegowych i rejonów bazowania we współdziałaniu z WOPK;
- pełnienie służby bojowej i ochrona granicy morskiej;
- prowadzenie taktycznych działań desantowych;
- organizowanie bazowania sił morskich oraz realizowanie wszystkich rodzajów zabezpieczenia tyłowego i specjalnego .

Lotnictwo marynarki wojennej w składzie plmsz, elr, er i elł, we współdziałaniu z WOPK i OGU wykonuje następujące zadania:

- niszczenie nawodnych i podwodnych sił nieprzyjaciela;
- prowadzenie bezpośredniego lotniczego rozpoznania taktycznego i operacyjnego ;
- wykonywanie przelotów łącznikowo-transportowych;
- ratowanie załóg okrętów i samolotów na morzu .

Pozostałe jednostki i oddziały marynarki wojennej są przeznaczone do prowadzenia rozpoznania radioelektronicznego i radiowych zakłóceń operacyjnych, zapewnienia łączności w systemie dowodzenia siłami oraz wszystkich rodzajów zabezpieczenia tyłowego.

3. ZADANIA SIŁ MARYNARKI WOJENNEJ WSPÓLDZIAŁAJĄCYCH Z WOJSKAMI ARMII I FRONTU NACIERAJĄCYMI WZDŁUŻ WYBRZEŻA MORSKIEGO.

Wojskom frontu i armii nacierającym na kierunku nadmorskim siły morskie nieprzyjaciela stwarzają stałe zagrożenie.

Potwierdza to doświadczenie ostatniej wojny światowej, wojen lokalnych w Indochinach i na Bliskim Wschodzie jak również ukierunkowanie szkolenia operacyjnego sił morskich państw NATO.

W ostatniej wojnie światowej Siły Zbrojne ZSRR tylko w 1944r. przeprowadziły 10 operacji strategicznych. W ośmiu z tych operacji brały udział siły morskie, wykonując szereg różnorodnych zadań na korzyść wojsk lądowych. W operacjach wojsk lądowych na kierunkach nadmorskich siły morskie wysadziły 113 desantów i zabezpieczyły przewiezienie drogą morską 17 mln ton ładunków wojennych.

Z początkiem lat 50-tych lotniskowce uderzeniowe wraz z innymi okrętami nawodnymi były szeroko używane do wsparcia działań wojsk lądowych w wojnach lokalnych. Podczas wojny w Wietnamie w różnym czasie działały wszystkie lotniskowce uderzeniowe USA, 80% okrętów z uzbrojeniem raketowo-artyleryjskim, siły amfibijne i kutry rzeczne.

W ćwiczeniach połączonych sił morskich NATO w każdym roku praktycznie doskonalili się zagadnienia wsparcia wojsk lądowych, a w szczególności :

- wykonanie uderzeń siłami LGU na obiekty brzegowe i morskie;
- bezpośrednie wsparcie lotnicze wojsk lądowych na kierunku nadmorskim ;
- obrona komunikacji morskich;
- wysadzanie desantów morskich;
- obrona przeciwdesantowa wybrzeża i strefy Cieśnin Duńskich.

Na podstawie tego można stwierdzić, że wsparcie i osłona wojsk na kierunku nadmorskim nadal pozostaje jednym z głównych zadań sił marynarki wojennej, a szczególnie na zamkniętych morskich teatrach działań wojennych.

Charakter i zakres zadań sił marynarki wojennej w operacjach frontu i armii na kierunku nadmorskim zależy od celu i rodzaju operacji, warunków wojskowo-geograficznych, charakteru i stopnia zagrożenia stwarzanego przez nieprzyjaciela od strony morza.

W operacji armii i frontu na kierunku nadmorskim siły marynarki wojennej mogą wykonywać następujące zadania :

- niszczenie okrętowych sił uderzeniowych nieprzyjaciela, stanowiącego zagrożenie dla wojsk lądowych ;
- naruszenie i zerwanie przewozów morskich dla nadmorskiego zgrupowania wojsk nieprzyjaciela;
- blokowanie okrętonych przypraty do morza związków nieprzyjaciela;
- wysadzanie desantów morskich na tyły lub skrzydło nadmorskiego zgrupowania wojsk nieprzyjaciela;
- zabezpieczenie forsowania szerokich przeszkód wodnych ;
- ~~zabezpieczenie~~
- niszczenie i obezwładnienie ważnych obiektów na wybrzeżu i w głębi obrony nieprzyjaciela;
- zabezpieczenie przewozów morskich wojsk i środków materiałowych dla frontu nadmorskiego /armii/.

Wykonywanie powyższych zadań winno być przewidziane jak bez użycia tak i z użyciem broni masowego rażenia.

Cechą charakterystyczną działań sił marynarki wojennej w operacjach na kierunku nadmorskim jest różnorodność wykonywanych zadań oraz konieczność jednoczesnego wykonywania kilku z tych zadań. Mogą one być wykonywane drogą operacji /operacji zniszczenia sił uderzeniowych nieprzyjaciela, morskiej operacji desantowej itp/. lub drogą systematycznych działań bojowych.

4. SIŁY I ŚRODKI MARYNARKI WOJENNEJ WYDZIELANE DO WSPÓŁDZIAŁANIA Z WOJSKAMI ARMII I FRONTU NACIERAJĄCYMI WZDŁUŻ WYBRZEŻA MORSKIEGO.

Do prowadzenia działań bojowych w operacjach wojsk lądowych na kierunku nadmorskim mogą być zaangażowane związki /jednostki/ wszystkich rodzajów sił marynarki wojennej wyposażonych w broń klasyczną i jądrową.

Lotnictwo i okręty podwodne biorą udział w niszczeniu okrętowych grup uderzeniowych, konwojów i zespołów desantowych, prowadzą rozpoznanie oraz stawiają zaczepne zagrody minowe. Prócz tego lotnictwo może być użyte do niszczenia obiektów brzegowych nieprzyjaciela.

Okręty nawodne są używane do ochrony i osłony transportowców i okrętów desantowych w składzie KON i ZDES, obezwładnienia obiektów obrony przeciwdesantowej nieprzyjaciela podczas wysadzania desantów morskich, niszczenia KON, ZDES, zespołów i grup okrętów bojowych

nieprzyjaciela, poszukiwania i zwalczania okrętów podwodnych, odparcia desantów morskich nieprzyjaciela, stawiania min i likwidacji zagród minowych nieprzyjaciela w strefie przybrzeżnej. Okręty desantowe i inne środki transportowe są używane do wysadzania desantów morskich, zabezpieczenia forsowania szerokich przeszkód wodnych oraz przewozów wojsk i zaopatrzenia.

Artyleria nadbrzeżna w zależności od zasięgu ognia i możliwości manewru bierze udział w niszczeniu KON, ZDES i innych grup okrętowych nieprzyjaciela. odparciu desantów morskich i zabezpieczeniu przewozów morskich.

5. ZASADY WSPÓLDZIAŁANIA SIŁ MARYNARKI WOJENNEJ Z WOJSKAMI ARMII I FRONTU NACIERAJĄCYMI WZDŁUŻ WYBRZEŻA MORSKIEGO.

Współdziałanie sił marynarki wojennej z wojskami armii i frontu jest organizowane na korzyść wojsk lądowych, które wykonują główne zadanie na kierunku nadmorskim. Współdziałanie organizuje dowódca frontu /armii/ na podstawie zadań postawionych przez sztab nadrzędny.

Instrukcja o organizacji współdziałania Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw Uczestników Układu Warszawskiego mówi:

- " Współdziałanie wojsk lądowych z lotnictwem i siłami marynarki wojennej polega na uzgodnieniu wspólnych działań związków taktycznych /operacyjnych/, i jednostek różnej przynależności według zadań, kierunku, rubieży, obiektów, czasu i sposobów wykonania zadań bojowych z uwzględnieniem wielkości wysiłków do osiągnięcia zamierzonych celów ".

Współdziałanie to powinno być ciągłe i zapewniać uzgodnione działania związków wszystkich rodzajów sił zbrojnych podczas wykonywania zadań głównych, a także powinno ono uwzględniać realne możliwości bojowe współdziałających sił i środków oraz ich bezpieczeństwo. Dlatego też współdziałanie to organizuje dowódca, wykonujący główne zadanie na kierunku nadmorskim - będzie to dowódca frontu nadmorskiego. Niekiedy podczas wykonywania zadań przez marynarkę wojenną samodzielnie dowódca marynarki wojennej może organizować współdziałanie podległych mu sił z wojskami frontu, lotnictwem frontowym i wojskami OPK, osłaniającymi siły i obiekty marynarki wojennej.

Zgranie działań wojsk frontu i lotnictwa z siłami marynarki wojennej osiąga się przez wspólne opracowanie planu współdziałania i wzajemną wymianę /wydelegowanie/ grup operacyjnych ze środkami łączności do sztabów frontu i marynarki wojennej.

W planie współdziałania opracowanym na podstawie wytycznych do współdziałania wyższego szczebla dowodzenia oraz decyzji dowódcy frontu /armii/ i dowódcy marynarki wojennej z reguły podaje się:

- charakter i kolejność działań wojsk frontu /armii/ i sił marynarki wojennej na kierunku nadmorskim ;
- kolejność i sposób użycia broni jądrowej na morzu i lądzie;
- czas, kolejność i sposoby działań wojsk frontu /armii/, lotnictwa i marynarki wojennej ;
- działania prowadzone wspólnym wysiłkiem wojsk frontu i sił marynarki wojennej;
- przedsięwzięcia w zakresie rodzajów zabezpieczenia operacyjnego i bojowego współdziałających sił;
- przedsięwzięcia dotyczące organizacji trwałej łączności współdziałania , powiadamiania i wymiany informacji pomiędzy sztabami współdziałających sił.

Szczególne uwagi zwraca się na uzgodnienie rejonów i obiektów rozpoznania i sposobów wzajemnej wymiany informacji rozpoznawczej, przedsięwzięć maskowania i walki radioelektronicznej oraz działań sił i środków obrony przeciwlotniczej.

Wspólne działania na morzu i lądzie powinny być w szczególności uzgodnione zarówno podczas przygotowania operacji, jak i podczas jej prowadzenia.

Organizacja współdziałania powinna przewidywać terminy , podział obiektów i kolejność samodzielnych i wspólnych uderzeń na morzu i lądzie podczas realizacji każdego zadania. Wykonanie z kolei przewozów morskich dla armii i frontu wymaga uzgodnienia terminów, ustalenia rejonów załadowania i wyładowania oraz ich inżynierskiego wyposażenia a także wspólnej osłony i obrony. W tym przypadku wyznacznikiem współdziałania wszystkich zainteresowanych sił będzie zapewnienie bezpieczeństwa konwojów w rejonach załadowania, przejścia morzem i w rejonach wyładowania.

Podczas wykonywania zadań niszczenia okrętowych grup uderzeniowych nieprzyjaciela, działających przeciwko wojskom frontu, współdziałanie organizuje się na korzyść grup uderzeniowych wykonujących uderzenie na okręty głównego zgrupowania nieprzyjaciela .

Bardziej szczegółowego uzgodnienia wymagają wspólne działania dotyczące niszczenia desantów nieprzyjaciela podczas ześrodkowania

wojsk desantowych i ich załadowania na środki desantowo-transportowe przejścia zespołów desantowych morzem i zwalczania ich w rejonie lądowania, gdyż w takich działaniach będą brały udział wszystkie rodzaje sił zbrojnych i wojsk. W tym przypadku konieczne jest uzgodnienie nie tylko czasu, rejonów i obiektów uderzeń ale i sposobów wspólnych działań z konkretnym podziałem zadań, wymiany informacji oraz ustalenia jednolitych sygnałów współdziałania i wzajemnej identyfikacji sił.

Do ważniejszych zadań, wspólnie realizowanych przez wojska frontu /armii/, lotnictwo frontowe i marynarkę wojenną można zaliczyć:

- ubezpieczenie i osłona nadmorskiego skrzydła i tyłów wojsk frontu/ armii/;
- osłona i obrona baz morskich i manewrowych sił marynarki wojennej , działających w strefie przybrzeżnej;
- wspólne oddziaływanie ogniowe na wojska, odwody i ważne obiekty nieprzyjaciela oraz okrętowe grupy uderzeniowe;
- wzajemne wsparcie ogniowe działań wojsk frontu i sił marynarki wojennej.

Do najbardziej skomplikowanych wspólnych działań wojsk lądowych i sił marynarki wojennej należą morskie działania desantowe, bowiem podczas tego rodzaju wspólnych działań kapitalnego znaczenia nabiera ściśle współdziałanie wszystkich rodzajów wojsk i sił zbrojnych, organizowane na okres koncentracji sił desantowych, załadowania, formowania zespołów desantowych i przejścia morzem, walki o lądowanie, wysadzanie sił desantu i walki wojsk desantu na lądzie.

W morskiej operacji desantowej w zależności od jej celu i rozmachu współdziałanie wojsk lądowych z siłami flot sojusznicznych może obejmować:

- uzgodnienie czasu i sposobów niszczenia głównych sił uderzeniowych nieprzyjaciela na morzu i lądzie w planowanym rejonie lądowania;
- ustalenie kolejności i sposobów obezwładnienia systemu obrony przeciwdesantowej nieprzyjaciela;
- ustalenie kolejności i sposobów wykonania uderzeń na bazy morskie i lotnicze nieprzyjaciela w pobliżu rejonu lądowania;
- ustalenie kolejności i sposobów zwalczania okrętowych grup uderzeniowych na trasie przejścia zespołu sił lądowania ;

- uściślenie czasu bezpośredniego przygotowania ogniowego lądowania desantu morskiego i sposobów wsparcia wojsk desantowych na wybrzeżu nieprzyjaciela ;

- uzgodnienie przedsięwzięć osłony powietrznej sił desantowych na wszystkich etapach działań.

W przypadku , kiedy w operacji zaczepnej frontu na kierunku nadmorskim biorą udział zespoły i jednostki flot sojuszniczych organizacja współdziałania tych sił nabiera szczególnego znaczenia i stwarza szereg specyficznych wymagań w stosunku do organów dowodzenia.

Aby sprostać tym wymaganiom należy:

- uzgodnić zadania i sposoby ich wykonania;
- zorganizować sprawny obieg informacji o sytuacji na lądzie na morzu i w powietrzu;
- wysłać grupy operacyjne do poszczególnych organów dowodzenia;
- zorganizować i utrzymać stałą łączność pomiędzy współdziałającymi związkami i oddziałami;
- zorganizować jednolity system ~~przebiegu~~ powiadamiania , maskowania i walki radioelektronicznej oraz uzgodnić działania sił i środków obrony przeciwlotniczej podczas odpierania uderzeń z powietrza;
- przeprowadzić wspólne szkolenie współdziałających sił i sztabów.

Współdziałanie związków flot sojuszniczych i wojsk frontu nadmorskiego z reguły organizowane jest według zadań i sposobów ich wykonania, kierunków , obiektów i czasu oraz zawsze jest realizowane na korzyść sił wykonujących zadanie główne.

6. PROWADZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH PRZEZ SIŁY MARYNARKI WOJENNEJ WE WSPÓLDZIAŁANIU Z WOJSKAMI ARMII I FRONTU NACIERAJĄCYMI WZDŁUŻ WYBRZEŻA MORSKIEGO.

Podczas prowadzenia operacji zaczepnej frontu/armii/ na kierunku nadmorskim w początkowym okresie wojny rozwinięcie sił marynarki wojennej z reguły jest realizowane jeszcze w okresie zaostrzenia sytuacji politycznej, z zachowaniem zasad skrytości i uwzględnieniem kolejności wykonania postawionych zadań, informacji rozpoznawczej o składzie sił morskich nieprzyjaciela i ich rozmieszczeniu oraz stanu obrony wojsk własnych.

Rozwinięcie okrętów podwodnych w rejonach działań bojowych jest realizowane w odpowiednim czasie, w zależności od oddalenia tych rejonów od punktów stałego bazowania i stopnia przeciwdziałania ze strony nieprzyjaciela. Ma ono na celu wykonanie uderzeń na

okrętowe grupy uderzeniowe oraz działania na komunikacjach morskich nieprzyjaciela.

Związki lotnictwa i okrętów nawodnych zajmują lotniska wyjściowe i punkty bazowania, gdzie osiągną pełną gotowość do wykonania zadań bojowych. Jednocześnie ześrodkowuje się w rejonach załadowania środki transportowe wydzielone do przewozów, środków materiałowych i wojsk desantu.

W punktach bazowania okrętów i lotnictwa realizuje się przedsięwzięcia maskujące mające na celu ukrycie rozwinięcia i przebazowania sił przed środkami rozpoznania lotniczego i kosmicznego.

Powodzenie działań sił marynarki wojennej w operacji wojsk lądowych na kierunku nadmorskim osiąga się przez ciągłe zdobywanie informacji o sytuacji na MTDW, utrzymanie w pełnej gotowości bojowej sił uderzeniowych do wykonania uderzeń na wyznaczone obiekty nieprzyjaciela, ciągłe śledzenie grup uderzeniowych nieprzyjaciela na morzu i w punktach bazowania, wskazywanie ich miejsc siłom uderzeniowym oraz organizację systemu obrony bazowania sił marynarki wojennej biorących udział w operacji. Treść i organizacja działań bojowych sił marynarki wojennej na kierunku nadmorskim uzależniona jest od charakteru początkowego okresu wojny, działań wojsk frontu nadmorskiego i warunków sytuacyjnych na MTDW.

Charakter początkowego okresu wojny określa rozmiar zadań wykonywanych na kierunku nadmorskim, czas ich wykonania i skład zaangażowanych sił.

Wywalczenie w początkowym okresie wojny panowania na morzu i stałej przewagi w powietrzu stwarza korzystne warunki do prowadzenia wspólnych działań wojsk lądowych i sił marynarki wojennej.

W celu utrzymania panowania na morzu są organizowane działania związków flot sojuszniczych niedopuszczających wprowadzenie przez nieprzyjaciela kolejnych okrętowych grup uderzeniowych przez cieśniny, wykonanie uderzeń na nowo wykryte siły morskie nieprzyjaciela na morzu, w cieśninach i w punktach bazowania, prowadzenie systematycznych działań bojowych związanych z realizacją wszystkich rodzajów obrony na MTDW.

W operacji zaczepnej wojsk frontu na kierunku nadmorskim w początkowym okresie wojny siły marynarki wojennej będą wykonywać następujące zadania:

- udział w wysadzaniu desantów morskich;

- wsparcie wojsk frontu podczas forsowania ujść dużych rzek, cieśnin, zatok i zalewów;
- zabezpieczenie własnych przewozów morskich;
- naruszenie przewozów morskich nieprzyjaciela.

Podczas wspierania wojsk frontu forsujących duże przeszkody wodne wydzielone siły marynarki wojennej będą osłaniać przeprawy od uderzeń okrętów i sił dywersji podwodnej nieprzyjaciela, realizować przerzuty wojsk na drugi brzeg przeszkody wodnej, jak również wsparcie ogniowe oddziałów przednich.

Kolejność i sposoby ^(działań) wspierających sił marynarki wojennej zależą od sposobów forsowania przeszkody wodnej i fizyczno-geograficznych warunków rejonu. Z wydzielonych sił marynarki wojennej są organizowane zespoły wsparcia, liczba których ściśle wiąże się z liczbą dywizji zmechanizowanych forsujących przeszkodę wodną w pierwszym rzucie.

Każdy zespół wsparcia może się składać :

- z jednej lub kilku grup okrętów i kutrów desantowych , przeznaczonych do przerzutu wojsk na przeciwległy brzeg przeszkody wodnej;
- z grupy okrętów osłony, zwalczającej siły nawodne nieprzyjaciela niedopuszczający przerwania się ich do rejonu przeprawy, poprzez wykonywanie uderzeń i stawianie zagród minowych;
- z jednej lub kilku grup okrętów wsparcia ogniowego, realizujących bezpośrednio wsparcie ogniowe wojsk forsujących przeszkodę wodną poprzez kolejne ześrodkowanie ognia;
- z grupy zwalczania min i zapór przeciwdesantowych ;
- z grup zabezpieczenia /zadymiania, awaryjno-ratowniczych, nawigacyjno-hydrograficznych i inne./

Przewozy wojsk i środków materiałowych na korzyść frontu nadmorskiego są realizowane przed rozpoczęciem działań zaczepnych w terminach uzgodnionych przez sztab frontu i marynarki wojennej.

W wyznaczonych portach organizuje się załadowanie wojsk, środków technicznych i materiałowych oraz formuje się konwoje.

Ugrupowanie marszowe konwoju winno uwzględniać wymagania OPBMAR.

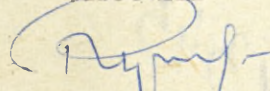
Na przejściu morzem siły marynarki wojennej realizują osłonę konwojów przed uderzeniami lotnictwa, okrętów nawodnych i podwodnych oraz obronę przeciwminową.

W docelowych punktach przewozów organizuje się ^(roz)ładunek. Działania na komunikacjach morskich nieprzyjaciela są organizowane możliwie ^{wcześniej} ~~na~~ , ponieważ może on rozpocząć realizację przewozów mors-

kich jeszcze przed rozwinięciem naszych sił uderzeniowych. Dlatego też pierwsze uderzenia na konwoje nieprzyjaciela wykonuje lotnictwo i okręty podwodne. Następnie konwoje są niszczone w kolejnych wylotach lotnictwa i w miarę możliwości przez okrętowe grupy uderzeniowe. W miarę przybywania konwojów nieprzyjaciela do portów /rejonów/ docelowych wykonują na nie uderzenia wojska raketowe i lotnictwo frontu. Podczas trwania operacji zaczepnej znacznie wzrastają wymiary osłanianego rejonu przybrzeżnego, co wymaga kolejnego rozwijania sił marynarki wojennej w opanowanych rejonach i przystosowania ich do potrzeb bazowania.

W przypadku okrążenia wojsk nieprzyjaciela na wybrzeżu siły marynarki wojennej prowadzą działania na komunikacjach morskich mające na celu niedopuszczenie przewozów posiłków i ewakuacji. Nacierając wzdłuż wybrzeża morskiego wojska frontu wspólnie z siłami marynarki wojennej organizują obronę przeciwdesantową na nowo opanowanych odcinkach wybrzeża. Podczas próby wysadzania desantu morskiego na skrzydło lub tyły nacierających wojsk frontu lotnictwo i wojska raketowe frontu wykonują uderzenia na wojska desantowe nieprzyjaciela w rejonach załadowania. Następnie siły marynarki wojennej niszczą zespoły desantowe na przejściu morzem i biorą udział w odparciu desantu morskiego nieprzyjaciela w rejonie lądowania. Jednocześnie wykonuje się uderzenia na inne zespoły okrętów nieprzyjaciela, działające przeciwko wojskom na wybrzeżu. Wykonanie zadań przez siły marynarki wojennej w operacji zaczepnej frontu na kierunku nadmorskim może być realizowane tak bez użycia jak i z użyciem broni jądrowej.

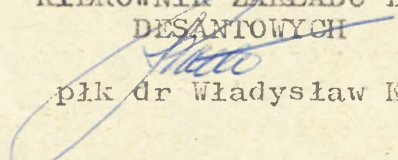
OPRACOWAŁ

kmdr por. dypl. Witold RYMSZA

SPRAWDZIŁ

KIEROWNIK ZAKŁADU DZIAŁAŃ
DESANTOWYCH

płk dr Władysław KISIEL

Wykonano w 5 egz.

Egz. nr 1-5 - Kan. WWL

Wyk. kmdr W. RYMSZA

Druk. T. Z.

Nr ks. masz. 088/K-13/81r.

OTK 01139 / BT

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASB WF
Archiwum Działu Zmorsów Specjalnych
№ 44345

